

ת"פ 27869/03/14 - מדינת ישראל נגד ד' ק'

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 27869-03-14 מדינת ישראל נ' ק'
תיק חיצוני: 0-3830-20140-0551

בפני	כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ד' ק'

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד רווית מוחבר

הנאשם בעצמו

החלטה

על פי הודאתו הורשע הנאשם בשתי עבירות של אימים ובעבירה של תקיפת בת זוג.

ביום 13/2/14 בעקבות ויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת - היא אשתו, השליך הנאשם כיסא וכן איים על המתלוננת כי ידקור אותה וימרר את חייה.

ביום 14/2/15 בעקבות ויכוח אודות גירושין אחז הנאשם בראשה של הנאשמת וכן בצווארה וכן איים עליה באומרו כי יחסל אותה.

הנאשם הופנה אל שירות המבחן ומתסקירו עולה כי הנאשם בן 48 אב לשלושה ילדים עוסק במקצועו בתחום החשמל והאלקטרוניקה.

הנאשם הודה בביצוע העבירות, הביע חרטה על התנהגותו, אותה הוא רואה כשלילית וייחס אותה לתגובה

אימפולסיבית שנבעה ממתחים מתמשכים במישור הזוגי וממחשבות על גירושם. הוא מבין את הפגיעה במשפחתו עקב המעשים ומביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי על מנת לשנות את אופי התמודדותו במצבים מורכבים בהם הוא חש פגיעה וכעס. הנאשם הביע חשש באשר להשלכות הרשעתו על עתידו כיוון שבעבודתו הוא נזקק לתת שירות למסגרות הדורשות העדר עבר פלילי.

המתלוננת דיווחה על קשר זוגי חיובי לאורך השנים וביטאה נכונות לשקם את החיים הזוגיים ולדבריה אינה חוששת מן הנאשם. היא עצמה מצוייה בטיפול פרטני.

שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות המעשים הוא נמוך והסיכוי לשיקום הוא גבוה והמליץ על השתלבות בהליך טיפולי.

שירות המבחן התרשם מנכונותו של הנאשם לעבור הליך טיפולי ומשיתוף הפעולה שלו בהליך זה. ההליך החל לשאת פרי ולטעמו של שירות המבחן יש מקום להמשיכו.

שירות המבחן ציין כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שיש חשש כי אם יורשע בדין יאבד את מקום פרנסתו ולאור כך וכל האמור לעיל, המליץ לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו צו של"צ בצד צו מבחן.

התביעה הדגישה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם והם הגנה על שלמות גופו של אדם והגנה על האוטונומיה של הפרט לבל יופנה אליו מלל מאיים. בהסתמכה על פסיקתו של בית המשפט העליון טענה התביעה כי לטעמה מידת הפגיעה של הנאשם בערכים מוגנים אלה היא גבוהה משמדובר בשני אירועים סמוכים זה לזה, בהם איים הנאשם על המתלוננת ואף תקף אותה.

התביעה הביאה מן הפסיקה הנוהגת באשר לעבירות אלימות בתא המשפחתי וטענה למתחם ענישה כדלקמן:

באשר לאישום הראשון למתחם הנע בין מאסר מותנה וצו של"צ עד 8 חודשי מאסר בפועל, בצד קנס ופיצוי ובאשר לפרט האישום השי טענה למתחם שנע ממספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

לטעמה של התביעה לא ניתן לקבל את המלצות שירות המבחן.

היא הדגישה כי המלצותיו של שירות המבחן תובאנה בחשבון על ידי בית המשפט אך כשיקול אחד במכלול השיקולים שכן ביהמ"ש אמון על מכלול השיקולים, בעוד שירות המבחן אמון על שיקולי הנאשם בלבד ואף תמכה טיעוניה בפסיקתו של ביהמ"ש העליון. כך גם טענה התביעה כי אין מקום להעניק משקל בכורה לשיקולי שיקום ואלה אינם גוברים על שיקולים אחרים שבענישה ואף בענין זה תמכה טיעוניה בפסיקתו של ביהמ"ש העליון.

לטעמה של התביעה מקרה זה אינו נכנס בגדרם של המקרים החריגים ויוצאי הדופן בהם ניתן להימנע מהרשעה, על פי מבחני ההלכה הפסוקה ואין אף די בהעלאת טענה ערטילאית על ידי הנאשם כי הוא עלול

להיפגע בשל הרשעה ועליו להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי.

לאור כל אלה עתרה התביעה להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה, לגזור לו עונש של חודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות, בצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

המתלוננת - אשת הנאשם - העידה מטעמו לענין העונש ומסרה כי מאז ביצוע העבירות שני בני הזוג עוברים תהליכים. אמנם הנאשם עזב את הבית, אך ממשיך בקשר עם המשפחה וממשיך לפרנס את המשפחה ולהגיע אל בית המשפחה ולהביע דאגה לילדים. היא ציינה כי אין לה כל חשש מפני הנאשם ורצונה כי הטיפול אותו הוא עובר יצליח ויהיה לו קשר טוב ובריא עם הילדים, בין אם הקשר הזוגי ביניהם יחודש ובין אם לאו.

ב"כ הנאשם הדגישה את קבלת האחריות של הנאשם ואת הבעת חרטתו, כמו גם את האמור בתסקיר שירות המבחן. היא ציינה כי הגם שמדובר בשני אישומים, הרי שמדובר למעשה, באירוע חד פעמי, שהתרחש על רקע תקופה משברית וכי הגם שהיא ערה לחומרת העבירות הרי שאין הן מצויות ברף הגבוה של המעשים מעין אלה.

ב"כ הנאשם הדגישה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי וכי הרשעה בדיון תפגע באופן ממשי ומוחשי בעיסוקו וזאת לאור מסמכים שהציגה בפני בית המשפט.

לטעמה האינטרס הציבורי לא רק שלא יינזק מאי הרשעתו של הנאשם והחזרתו למעגל החיים המשפחתי והתעסוקתי אלא אף יימצא נשכר.

היא ביקשה ליתן משקל אף לעמדת המתלוננת ומשקל נכבד לשיקולי השיקום ולפיכך לקבל את המלצות שירות המבחן.

הנאשם מסר מכתב אשר כתב לבית המשפט ובו תאר את חרטתו באשר למעשים, וציין כי הם אינם מאפיינים את דפוסי התנהגותו דרך כלל. הוא ציין כי הוא למד ועדיין לומד את הגורמים שהביאו אותו להתנהג כפי שהתנהג וימשיך בהליך טיפולי זה. הנאשם ציין כי הוא מעוניין לשקם את יחסיו עם אשתו וילדיו ויעשה כל מאמץ לעשות כן. בין היתר הוא מקווה להמשיך ולפרנסם בכבוד ולצורך כך יזקק למקום עבודתו ועל כן ביקש למנוע פיטוריו ממקום זה.

כאמור לעיל, צורפו מסמכים ממקום עבודתו של הנאשם המעידים על כך כי תנאי מוקדם להעסקתו במקום עבודה זה הוא העדר רישום פלילי.

ככלל, יש להחמיר בענישתם של אלה המבצעים עבירות של אלימות ואיומים בתא המשפחתי. נזקן של עבירות אלה הוא קשה לא רק לפרט אלא לחברה כולה. על בתי המשפט לתרום תרומתם לביעור תופעה פסולה וקשה זו.

עם זאת, עסקינן באירועים שאינם מצויים ברף הגבוה של מעשים מעין אלה והגם שמדובר בשני פרטי אישום הם בוצעו יום אחר יום ומהווים מעין אירוע אחד אשר בוצע על רקע של תקופה משברית בין בני הזוג. אירועים אלה אינם מאפיינים את התנהגותו של הנאשם, כפי שאף מסרה המתלוננת עצמה.

הנאשם היכה על חטא ואף שולב בהליך טיפולי הנושא פרי. יש כוונה כי הוא ימשיך בהליך זה.

עוד הוכח כי הרשעתו של הנאשם תפגע באופן מוחשי וקונקרטי בתעסוקתו העתידית, ולפיכך בעתידו ופרנסת משפחתו.

מצאתי, איפוא, כי מקרה זה בא בגדרם של המקרים החריגים בהם ניתן לבטל את הרשעתו של הנאשם והנזכרים בהלכת כתב ובאלה שבאו בעקבותיה.

על כן אני מורה כי הרשעתו של הנאשם תבוטל.

אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 3000 ₪ שתוקפה למשך שנה לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים.

ההתחייבות תחתם עוד היום - 7/9/15 שאם לא כן יאסר הנאשם למשך שלושה ימים.

כן יוטל על הנאשם צו מבחן למשך שנה.

עותק ההחלטה יועבר אל שירות המבחן, תוך תשומת לבו כי המאשימה עתרה לעיכוב ביצוע צו השל"צ שכן ברצונה לשקול הגשת ערעור. על כן, אני מורה כי ביצוע השל"צ יתחיל לא לפני 25.10.15 ובכפוף לכך כי שירות המבחן יודא כי אכן לא הוגש ערעור בתיק זה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ה, 07 ספטמבר 2015,
במעמד הצדדים.

